

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4629/2020
14.10.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Немања Баљ, адвокат из ..., против тужених ББ и ВВ, обоје из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Мирослав Ђерковић, адвокат из ... и туженог ДД из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужених ББ, ВВ и ГГ, изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 306/2019 од 15.01.2020. године, у седници од 14.10.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужених ББ, ВВ и ГГ изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Саду Гж 306/2019 од 15.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4705/2018 од 26.10.2018. године, ставом првим изреке утврђено је да је повучена тужба у односу на туженог ДД. Ставом другим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезу тужени ББ, ВВ и ГГ да му исплате по 39.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате и да му солидарно накаде трошкове парничног поступка са припадајућом законском затезном каматом. Ставом трећим изреке тужилац је обавезан да туженима накнади парничне трошкове у износу од 63.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а у преосталом делу је захтев за законску затезну камату на парничне трошкове одбијен.

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Гж 306/2019 од 15.01.2020. године ставом првим изреке усвојена је жалба тужиоца и преиначена првостепена пресуда у ставовима другом и трећем изреке, тако што су тужени ББ, ВВ и ГГ обавезани да тужиоцу исплате по 39.000,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате и да тужиоцу солидарно накаде трошкове парничног поступка у износу од 78.140,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке тужени су обавезани да тужиоцу накнаде трошкове жалбеног поступка у износу од 36.280,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде, тужени су благовремено изјавили ревизију из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11 87/18) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбом од 01.09.2015. године тражена је исплата износа од 156.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом.

С обзиром на наведено, ради се о спору мале вредности у смислу члана 368. став 1. ЗПП, а према члану 479. став 6. ЗПП ревизија у спору мале вредности није дозвољена. Будући да је у спору мале вредности као посебном поступку право на подношење ревизије искључено одредбом члана 479. став 6. ЗПП, не примењује се општа одредба о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић